

Schutstraat

1730 Bekkerzeel (gemeente Asse)

[ligging op kaart](#)

Voorstelling

Klassicistische zaalkerk, gebouwd in 1764 en tot op vandaag omringd door een ommuurd kerkhof, in de noordwestelijke hoek voorzien van arduinen hekkenpijlers met een bekronend bolornament. Kerk en kerkhofmuur zijn een geklasseerd monument sinds 2002.

Parochiesecretariaat

Contactpersoon en bezoekadres:

Georges Meert, Kleistraat 6, 1730 Bekkerzeel
tel 02 452.63.09

Parochiereferent

Georgette De Coster, Boterberg 7, 1730 Bekkerzeel
tel 02 452 84 71

Zangkoor

Ons zangkoor luistert de liturgische vieringen op.

Op zaterdagavond word gerepeteerd.

Wie graag meezingt is altijd welkom.

Kerkraad

De Kerkfabriek zorgt voor het onderhoud en instandhouding van de kerk en de pastorie. Daarnaast zorgt zij er ook voor dat de eredienst mogelijk is. Dit officieel orgaan is verantwoording verschuldigd aan de kerkelijke en burgerlijke overheden (bisdom, provincie, gemeente).

Leden:

Ludwig Junius, voorzitter

Jean-Paul Van Cauter, penningmeester

Georges Meert, secretaris

Guido Clinckemaijlie, lid

Patrick Dhondt, adviseur

Corneliusbedevaart

Cornelius was paus van 251 tot 253. Hij bracht de eenheid en vrede in de toen vervolgde kerk en was bijzonder geliefd omwille van zijn liefde voor de kinderen, zieken en stervenden.

Op Paasmaandag heeft in Sint-Godardus de jaarlijkse Sint-Corneliusbedevaart plaats.

Sint-Cornelius

Geschiedenis

Oorspronkelijk maakte de parochie Bekkerzeel deel uit van de moederparochie Asse. Het bewijs daarvoor wordt ons geleverd door het tiendebezit van Affligem, van de pastoor en de kerk van Asse op de Boterberg langsheen de grens met Asse. Bekkerzeel werd zelf een

zelfstandige parochie in de Xde-XIde eeuw.

Bij deze gelegenheid moet dan ook de wijk "Boterberg" binnen de grenzen van de Bekkerzeelse parochie betrokken zijn geraakt. Maar Boterberg was reeds vroeger van Asse uit ontgonnen geworden. De bewoners die hier de gronden bewerkten, moesten de tienden afdragen aan de kerk van Asse. Daar kon de nieuwe parochie Bekkerzeel geen beroep op doen.

In de buurt van Boterberg lagen nog andere akkers, op Breedhout en op de Breker, aan de Kobbegemse grens. Deze velden vielen onder de rechtsmacht van de Sint-Baafsabdij van Gent. Reeds in die tijd beschikte deze abdij over een grote hoeve, het Hof te Bettegem onder Zellik. Van hieruit was reeds vanaf de 10de eeuw de ontginning aangevat van de gronden aan de noordergrens van het huidige Bekkerzeel. Meerdere akkers waren denkelijk toen al toegewezen aan pachters of boeren van Boterberg. Zo is het dan uit te leggen, dat de grens tussen Kobbegem en Bekkerzeel zo getekend wordt door hoeken en uitsprongen, die in feite niets anders aanwijzen dan de scheiding van de verschillende verpachte landerijen.

Met de Benedictijnermonniken van Sint-Baafs zal men dan wellicht tot een akkoord zijn geraakt om de tienden van deze akkers toe te wijzen aan de nieuwe parochie van Bekkerzeel. Hetzelfde gebeurde ook met de gronden die van uit het Hof te Bettegem ontgonnen waren, rechts en links van de oude Schapenstraat (thans gekend als Kortemanstraat). Men sprak toen reeds van de "Lambrechtswaarde", onder Bekkerzeel-Zellik, en van de "Bijgaardse waarde" onder Zellik en Bijgaarden. De "Waarboom" was van oudsher het middelpunt in de scheiding van die akkerlanden. Al vroeg bleek dat de kerk van Bekkerzeel de tienden mocht opstrijken in de Lambrechtswaarde, en ook op de velden langs de weg naar Bijgaarden. De Sint-Bavokerk van Zellik bevond zich in dezelfde situatie, en betrok van oudsher de tienden op de akkers die gelegen waren op de "Lookouter" en op het "Roekhout" onder de parochie van Bijgaarden.

Een verwijzing naar die aloude rechten vinden we in het "Manuale" van pastoor Van Nechel die in de jaren 1754 het volgende heeft

opgetekend:

"Op de woensdag van de Kruisdagen gaat de kruisprocessie naar Groot-Bijgaarden tot aan de (Sint-Jozefs-)kapel. Daar wordt dan de H. Mis opgedragen, waar ook de pastoor van Bijgaarden en de pastoor van Zellik, samen met hun parochianen aan deelnemen..."

Ook de pastoor van Zellik had heel wat tienden-rechten op het grondgebied van Bijgaarden. Het was logisch dat bij gelegenheid van de plechtige gebeden voor de vruchten der aarde, iedere belanghebbende mee deelnam aan die gezamenlijke gebeden. De parochie Bekkerzeel was vroeger dus veel uitgestrekter dan nu.

Onder het beheer van het klooster te Bijgaarden

Omstreeks 1120-23 kwamen de H. Wivina en haar gezellin zich in een kluis binnen de grenzen van de uitgestrekte parochie Bekkerzeel vestigen. Volgens de oudste geschiedenisbronnen was deze Wivina in Vlaanderen geboren uit een adellijk geslacht. Zij ontvluchtte de wereld. Samen met Emwara, een dienaars en gezellin, zocht zij de wegen van God. Zo kwam ze terecht bij de abt van Affligem, Fulgentius, die haar onder zijn bescherming nam. Hij verwees haar naar onze streken in de buurt van Brussel. En ongeveer op de plaats waar we nu, op de uiterste grenzen van Bijgaarden, Dilbeek en St.-Ulriks-Kapelle, de Wivinakapel aantreffen, begonnen beide een kluizenaarsleven. Feitelijk woonden ze op het grondgebied van de parochie Bekkerzeel. Voor hun godsdienstplichten waren ze aangewezen op de kerk van deze plaats. Op raad van abt Franco, die na de dood van Fulgentius deze had opgevolgd, bouwden zij met takken en leem, een voorlopige bidplaats en een paar kloostercellen. Andere vrome maagden kwamen zich bij haar aansluiten, en zo ontstond een geregelde communiteit onder de leiding van de jeugdige Wivina, volgens de regel van Sint Benedictus, en onder toezicht van de abt van Affligem.

Ten einde niet ondergeschikt te blijven aan de Bekkerzeelse pastoor werd door Burchard, bisschop van Kamerijk (1119-1131) het patronaat van de kerk te Bekkerzeel overgedragen aan het oratorium d.i. de latere

abdij Bijgaarden. Aldus bekam de kloostergemeenschap o.a. het aanstellingsrecht van de Bekkerzeelse bedienaar en het recht van er tienden te innen, maar ook de last van de kerk te onderhouden. Deze overdracht is niet zonder tegenstand gebeurd van Amalricus de Beckensele, bezitter van de nabijgelegen kasteelhoeve, wiens voorvaders zo niet de stichters van de parochie, dan toch hierbij nauw betrokken waren geweest. Hoe belangrijk dit personage was blijkt uit de stichtingsoorkonde van de abdij Affligem (1086), waar zijn naam op de tweede plaats komt in de rij der voorname getuigen. Hij heeft zelfs voorrang op die van Walterus de Asca, de heer van Asse. Nochtans dergelijke altaaroverdracht is niets ongewoons. Hetzelfde was ook geschied met Asse in 1098 waarvan het patronaat aan de binnen diens parochiegrenzen in 1083 begonnen abdij Affligem werd geschonken. De overdracht van Bekkerzeel aan Bijgaarden had natuurlijk wel de goedkeuring gekregen van de hertog van Brabant, Godfried met de Baard, die echter nog enkele tijd wachtte, eer hij in officiële termen, aan de kloostergemeente het uitgestrekte "desertum" (woestenij) van Bijgaarden overmaakte, iets wat gebeurde in 1133. Pas in de tweede helft van de 12de eeuw ontstond de St.-Egidiusparochie van Groot-Bijgaarden. Dit kwam omdat het aanzien van de heren van Bijgaarden aan het hertogelijk hof te Brussel merkelijk was toegenomen. Deze profiteerden hiervan om hun eigen domein van Bijgaarden zelfstandig te maken. Denkelijk zijn daar wel enkele intriges mee gepaard gegaan, maar in elk geval was de oprichting van de St.-Egidiusparochie van Bijgaarden, in 1229 een feit geworden. Net als Bekkerzeel bleef de parochie onder het patronaatschap van de nonnengemeenschap. Daar de pastoor van Bekkerzeel te Bijgaarden reeds in 't bezit was der pastorale tienden, kreeg de bedienaar van Bijgaarden alleen maar novale tienden, d.z. tienden van nieuw ontgonnen gronden.

Hoe St.-Godard patroon van Bekkerzeel werd

Daar de nonnen voor hun goddelijke diensten aanvankelijk op de kerk

van Bekkerzeel waren aangewezen, zullen ze, vooral na dat ze hierover het patronaatsrecht hadden verkregen, wel bijzondere aandacht aan de materiële uitbouw hebben geschonken. We mogen zeker aannemen dat door hun toedoen het eerste bedehuis - was dit nog een houten gebouw? - door een kerk in Romaanse stijl werd vervangen.

Het is dan bij deze gelegenheid dat de parochie een nieuwe patroon zal hebben gekregen. Dit is dan de heilige Godardus die er thans nog als patroon wordt erkend. Deze Godardus was een gewezen Benedictijnerabt, die daarna bisschop van Hildesheim is geworden. Hij stierf in 1038 en werd in 1131 heilig verklaard. Waarschijnlijk uit sympathie voor de orde van Sint-Benedictus heeft Bekkerzeel, dat te doen had met twee Benedictijnerabdijen Affligem en Bijgaarden, deze Benedictijnse heilige als patroon gekozen. Een glasraam, in 1900 door pastoor Corbeels in de huidige kerk aangebracht, verbeeldt een duiveluitdrijving door de heilige bisschop en ook zijn heilige dood. Wie hiervoor patroonheilige van Bekkerzeel was blijft een open vraag.

Bron: J. De Kerck, m.s.c. - Ascania